

6. PROSINCE 2020

ČÍSLO 151

Milí svatovojtěšští,
ze srdce vám všem posílám pozdrav do začínajícího adventu. Velmi se těším, že se budeme moci zase setkávat, společně naslouchat Písmu svatému a modlit se u Kristova stolu. Zdá se, že nám příští dny opravdu přinesou možnost svobodněji se nadechnout – protiepidemická omezení se alespoň trochu rozvolňují.

V té souvislosti mě napadá jedna stará moudrost. Praví, že slunce svítí vždy celé... a není vlastně rozhodující, jestli jeho paprsky dopadají na širý oceán, rozlehlou louku nebo do úzké skalní štěrbiny. Právě tak nám sám Hospodin jde vstříc vždy naplno – a není rozhodující, jestli ho potkáme v situaci bezstarostné hojnosti a svobody nebo v chudobě a ustaraném sevření různých omezení. Pán si dokázal vždy najít cestu ke svým dětem a učedníkům: po zmrtvýchvstání přišel tam, kde měli dveře ve strachu zavřeny, našel si cestu do srdcí dvou, co sklesle odcházeli z Jeruzaléma do Emauz, ozářil beznadějných apoštolů po zoufale neúspěšném nočním rybolovu na Genezaretském jezeře, otevřel žalární temnotu, aby apoštolové mohli znovu vyjít a hlásat příchod Jeho království... Ježíš se neprochází po zemi lidí jen v dobách minulých či budoucích, jeho kroky v každé vteřině hnětou naši přítomnost, jeho

ruce žehnají teď, jeho příchází ozařuje právě náš advent. Proto nečekejme, až někdy... spása je nám blíže, než si myslíme. A opatrujme si v srdci veselý krok adventních zpěvů, ty ať nás vedou.

Požehnaný čas, co je nám právě teď dán!

Váš P. Jan

Jan 50

Ve středu 3. prosince oslavil své Abrahámoviny náš milý otec Jan Kotas. Jménem pastorační rady i jménem nás všech mu přejeme sílu darů Ducha svatého, Boží ochranu, radost z našeho společenství i pevné zdraví. Máme radost, že právě on se k nám ke svatému Vojtěchu vrátil a s radostí tu s námi prožívá naše zdary i nezdary.

Milý Jene, ad multos annos!

Vít Grec

I v době omezení pastorační rada pracuje

Současná pandemická situace s sebou nese různé výzvy. A tak se i naše pastorační rada, inspirována školáky, na své poslední schůzi vydala cestou virtuálního setkání formou video konference. Schůze se odehrála a tento článek byl napsán v době přísných omezení shromažďování. Až ho budete číst, bude už o trochu volněji.

Také tématicky se většina našeho jednání točila okolo pandemických opatření a toho, jak můžeme a budeme fungovat jako společenství. Dostali jsme se ale i k tématům „normálním“. Jedním z normálních témat bylo ustanovení ekonomické rady v novém složení. Více o tom v samostatném článku.

Kostel díky Bohu může být otevřen a můžeme se scházet v počtech právě povolených, ať už k tiché adoraci nebo ke slavení eucharistie či ke svátosti smíření. Naši duchovní jsou stále k dispozici a patří jim za to velké poděkování. Víme ale, že řada lidí do kostela přijít nemůže nebo nechce z obavy o svoje zdraví. A tito lidé nám leží na srdci především. Chceme s nimi udržet kontakt a poskytnout jim všemožnou podporu. Víme, že stačí maličkost, třeba doručení nedělní liturgie domů. Pokud byste věděli o komkoliv ve vašem okolí, kdo by stál o tuto službu nebo potřeboval jakoukoliv jinou pomoc nebo podporu, dejte nám prosím vědět na mail duchovní správy ds.vojtech@volny.cz nebo na telefon 734 641 925. Dětské aktivity a výuka náboženství zatím probíhat nemohou. Přesto se vyučující vynasnaží zůstat s dětmi v kontaktu a setkat se s nimi individuálně, byť třeba formou procházky.

Současná situace také znovu přinesla na pořad jednání úvahu o instalaci zařízení na videopřenosy z kostela. Pastorační středisko má o takové zařízení zájem i pro záznamy nebo přenosy svých akcí a bylo by ochotno do zařízení investovat. My neuvažujeme o přímých přenosech bohoslužeb, těch je na webu víc než dost. Využili bychom ale mož-

nosti nahrát například slovo na neděli nebo prostřednictvím video pozdravů zůstat ve spojení s našimi farníky. Také se chystáme na Tříkrálovou sbírku v jakékoliv formě bude schválena. I o ní se dočtete trochu více v samostatném článku.

Kompletní zápis ze zasedání si můžete přečíst na našich webových stránkách. A také bych vám chtěl připomenout, že pastorační rada je tu za vás a pro vás. Neváhejte se svými přáními a podněty oslovit kteroukoliv její členku nebo člena či naše duchovní. A také prosím, nezapomínejte se za naše pateru a jáhna, ale i za nás radní modlit, aby nám Duch svatý dal odvahu a sílu s nadšením budovat toto naše společenství a jeho prostřednictvím sloužit všem bližním.

Vít Grec

Ekonomická rada

Začátkem října se na svém prvním jednání setkala ekonomická rada ve složení otec Jan Kotas, Magdaléna Hrdličková, Jiří Witzany, Miloslav Novák a Andrea Vyskočilová. Rada se seznámila s dosavadním hospodařením duchovní správy na základě informací, které byly sděleny jáhnem Martinem Opatrným. Z těchto informací bude rada vycházet při přípravě rozpočtu na rok 2021. Vzhledem k tomu, že v době mimořádných opatření je omezena také možnost přispívat v rámci mší do sbírky, můžete k tomuto účelu použít bankovní účet duchovní správy: 331341061/0100. Pro lepší určení dárců a účelu darů byl zřízen formulář v novém odkazu, na našich webových stránkách, „Chci darovat“, kde

můžete uvést informace k platbě. Za přípravu a uvedení formuláře do provozu bychom rádi poděkovali Jiřímu Witzanymu a Kryštofu Vernerovi!

Andrea Vyskočilová

Tento způsob jara zdá se mi být poněkud nešťastným...

... tato parafráze známého citátu Vladislava Vančury docela trefně vystihuje naše čerstvé zkušenosti. Nebyli jsme na to vůbec připraveni, nic takového jsme nikdy nezažili – pandemie byla do té doby jen výrazem spíše encyklopedickým. A najednou bylo všechno jinak – svět naruby. Stop setkávání – veškeré, ale opravdu veškeré společenské dění pouze na dálku – tedy i bohoslužby. Na to přeci nejsme stavěni, člověk je tvor společenský, ale naštěstí též adaptabilní; a tak jsme, postaveni před novou realitu, hledali i nalézali nové cesty – Bůh přeci není na distanc.

A protože, jak známo, „všecko zlé je k něčemu dobré“, neuvěřitelně rychle se podařilo zorientovat se v používání nových komunikačních technologií – a tak se stalo, že třeba Velikonoce jsme mohli prožít spolu s papežem Františkem – nová zkušenost, velký zážitek, ale... přesto ledacos bylo velmi nelehké, a rozhodně provokovalo k zamyšlení o tom, co je vlastně podstatné, jak dál – a to nikdy není na škodu.

Když jsme se v září s radostí zase sešli společně na schůzi pastorační rady, vzájemně jsme reflektovali své jarní poznatky, zkušenosti... Bylo jich bezpočet, ale jednoznačně jsme se shodli na tom, že všem nám pře-

devším chybělo živé společenství, i když díky vyspělé technice jsme byli obohaceni o zcela nečekané zážitky, takříkajíc v nové dimenzi. S chutí jsme začali plánovat co dál. Ale než jsme se stačili osobně sejít na další schůzi, ten „mrňavý potvora“ nás znovu zahnal do „hausarestu“ a k videokonferencím. Tentokrát už to nebylo takové překvapení jako zjara, ale stejně nás to trochu zaskočilo. Vyzbrojeni jistými zkušenostmi jsme se znovu octli v „distanční realitě náhubkové éry“, tedy nic, z čeho bychom se radovali, ale přeci se nedáme, už v tom máme jistou praxi.

A tak doufám, a nám všem přeji, že i v téhle realitě naše letošní cesta do Betléma bude ne příliš kostrbatá. V momentě, kdy na mě přesto začne doléhat únava, či jisté pochybnosti, naskočí mně v myslí starý kánon „Za všechny dary života, můj dík ó Pane náš“. Naštěstí. Radostný advent.

Irena Brožová

Tříkrálová sbírka 2021 se konat bude!

Pandemie nemoci COVID-19 zasáhla i přípravu Tříkrálové sbírky, dobrou zprávou je, že Tříkrálová sbírka 2021 se uskuteční, ať už v omezeném, nebo standardním režimu. Definitivní rozhodnutí o podobě Tříkrálové sbírky 2021 bude učiněno do 11. 12. 2020, kdy Arcibiskupství pražské určí, jaký scénář bude zvolen. Ročník 2021 bude rovněž specifický v tom, že bude lidem umožněno přispívat organizacím také převodem peněz na účet CHČR. Bližší informace budou sděleny před konáním TKS v lednu 2021. Farní rada

schválila, že i příští rok bude z našeho výtěžku podpořena činnost Střediska sociálních služeb u Sv. Vojtěcha Charity Starý Knín, kterému jsme letos mohli s radostí předat částku ve výši 22 553 Kč. Budu moc ráda, když se v lednu zapojíte a pomůžete nám vybrat částku podobnou nebo i vyšší!

Za farní radu Andrea Vyskočilová

Žít v odloučení od společenství?

Každá doba si žádá své oběti, a přestože naši oběť nelze srovnávat s obětmi dob minulých, je pro nás přesto bolestná. Naši oběti se v této pandemické době stala možnost scházet se ve společenství. Mám na mysli nejen naše vysokoškolské společenství, ale také naše Svatovojtěšské společenství. Blízkost druhých, společné rozjímání nad Písmem, názory, podněty a připomínky, osobní zkušenosti, které mohou pomoci nám nebo druhým, společné modlitby, oporu, již v ostatních nacházíme, možnost společně slavit mši svatou či jen společně trávit čas, to všechno nám tato doba vzala. A ačkoliv jsme se pokoušeli o on-line setkání, není to ono. Situace není rozhodně jednoduché pro nikoho z nás, s tím že na mladých lidech je stres ze sociálního odloučení možná ještě patrnější. Přijde mi proto důležité vážit si všech chvil, které jsme spolu strávili, a těšit se na ty, které spolu v budoucnosti ještě strávíme. A do té doby nám nezbyvá než se modlit – za konec epidemie, za naše společenství, za adventní přípravu našich srdcí na Ježíšův příchod...

Kristýna Jelínková

Tatínku náš!

Někdy na jaře, když se po dlouhé karanténě otevřela knihkupectví, padla mi do oka a poté i do ruky útlá knížička na jejíž obálce jsou čtyři prostá slova: *Modlitba Otčenáš papež František*. Neodolal jsem a bez váhání jsem si ji koupil. A vůbec jsem neprohloupil. Od té doby se stala mojí společnicí, mám ji na nočním stolku a neustále v ní nacházím stále novou inspiraci a motivaci k modlitbě.

V šestnácti kapitolách – katechezích, z nichž žádná nemá víc než čtyři stránky, papež František postupně rozebírá jednotlivá zvolání a prosby Modlitby Páně. Ale jakým způsobem! Jemu vlastním stylem, řečí prostou a srozumitelnou, se ponořuje do tajemství této modlitby, aby čtenáři vynesl na světlo myšlenky zdánlivě samozřejmé. A když je něco hodně důležité, pro jistotu, tak jak to má František ve zvyku, to zopakuje. Všimněte si, že v Otčenáši se první čtyři prosby soustředí na „ty“ a zbývající čtyři na „my“. Ani jednou se neobjeví „já“! Otčenáš učí každého, kdo se ho modlí, aby nekupil prázdná slova.

Tenhle přístup mi doslova otevřel oči a donutil mě tu modlitbu se opravdu modlit. Určitě jste se někdy přistihli při tom, že třeba při mši zjistíte, že už je po Otčenáši a ani o tom vlastně nevíte. Mně se to stává. Aby se mi to nestávalo, snažím se, inspirován Františkem, si tu modlitbu parafrázovat, vyjádřit ji vlastními slovy, dostat se blíž k významu jednotlivých slov. Zkuste si to někdy také. Zkuste místo otče říci táto, tatínku. Zkuste

Bohu tykat, volat ho a prosit s důvěrou. Stojí to za to.

Knihu vydaly Paulínky v edici Plamen ducha.

Vít Grec

Doprovodili jsme ke vzkříšení...

V uplynulých týdnech naše řady opustili dlouholetí členové našeho společenství, které poroučíme i do vašich modliteb:

† Ing. Vladimír Chytrý, CSc.

† JUDr. Josef Novotný

† Karel Friedl

† Milada Pěkná

Prosíme tě, Pane, přijmi je do svého království.

Za Vladimírem Chytrým

Vladimír se narodil 9. září 1934 v Praze. Oba rodiče byli chemici; otec se specializoval na chemické aspekty fotografie a rovněž vedl rodinný obchod s fotopotřebami, což jistě přispělo také k Vladimírově celoživotnímu zájmu o fotografování. Matka patřila mezi 10 prvních držitelek doktorátu z pražské techniky a byla mu vzorem – mimo jiné – svou bravurní znalostí jazyků, širokým rozhledem i zájmem o cestování.

Do života rodiny dramaticky zasáhla 2. sv. válka – v roce 1942 byl za heydrichiády popraven Vladimírův otec.

Dětství a mládí prožil Vladimír v Libni, kde také absolvoval gymnázium. Kromě kvalitního vzdělání si z něj odnesl hluboká přátelství, která rozvíjel a aktivně udržoval po celý život.

Po maturitě následoval rodiče a starší sestru Mášu ve studiu chemie. V letech 1952–57 studoval na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze. Jeho diplomovou práci se zaměřením na technologie makromolekulárních látek vedl profesor Otto Wichterle, jehož odborné vedení i osobní přátelství pak Vladimíra provázelo mnoho dalších let.

Po několikaletém působení ve Výzkumném ústavu ochrany materiálů následoval Vladimír v roce 1963 profesora Wichterleho do Ústavu makromolekulární chemie Akademie věd, kde pak v roce 1967 obhájil kandidátskou práci. S kratšími přestávkami po dobu pracovních pobytů v zahraničí zde pak Vladimír prožil celou další profesní kariéru. Také zde si vybudoval skvělá přátelství, která přetrvala i dlouho po jeho odchodu do důchodu.

Koncem 60. let se mu otevřely možnosti pokračovat ve vědecké práci v zahraničí, které v krátkém období uvolnění využil k návázání mnoha profesních kontaktů a ty pak celoživotně udržoval. Jako mnozí z jeho generace stál před těžkým rozhodnutím, zda využít pobyt v zahraničí a žít dál ve svobodném světě. Rozhodl se však vrátit domů a zůstat tak nablízku své matce, se kterou měl po předčasné smrti otce velmi těsný vztah. Od mládí rád vyrážel do hor, ať už s rodinou, kamarády nebo organizovaně s oddílem vysokohorské turistiky ve Spartě. Po roce 1989 plně rozvinul svou cestovatelskou vášeň a pokud mu to dovoľovalo zdraví, každoročně rozšiřoval dlouhý seznam na-

vštitvených destinací na všech kontinentech. Z jeho dalších vášní nelze nezmínit vaření, kterému se věnoval zejména pro požitek ze setkání kolem stolu nad hotovým produktem, ať už s rodinou nebo přáteli. Se stejným zaujetím přiváděl dohromady ke stolu hráče nesmírně oblíbeného Scrabblu.

Vladimír byl vychován v katolické víře, která v jeho životě, ať už jakkoliv komplikovaném, hrála významnou roli. Svatovojtěšské společenství bylo po desetiletí pevnou součástí jeho života.

Vladimír sice nezaložil vlastní rodinu, měl však blízký vztah s rodinou sestry Máši, se sestřenicemi a bratranci a zejména v posledních letech mu byla oporou rodina prasnovce Filipa. Jak už opakovaně zaznělo, Vladimír celoživotně budoval a udržoval mnohá silná přátelství, která pro něj měla zásadní význam a provázela jej v časech dobrých i zlých, až do jeho posledních dnů.

Vladimír měl též hluboký zájem o věci veřejné, který projevoval jak v mnoha veřejných i soukromých debatách, tak i v různých aktivitách; neodhodlal se však k formálnímu politickému angažmá.

Zde si dovolím připojit dvě osobní vzpomínky. S Vladimírem Chytrým jsem se seznámil v roce 1968, v rámci činnosti tehdy založeného Celoakademického výboru ROH. Tento výbor fungoval ještě nějakou dobu po nástupu „normalizace“, kdy organizoval mj. finanční sbírky na podporu rodin uvězněných pracovníků ČSAV (např. historika Jana Tesaře) – čehož se Vladimír aktivně účastnil.

Když se pak v roce 1991 začaly opět konat bohoslužby v tomto kostele sv. Vojtěcha, potkal jsem se zde s Vladimírem znovu. Živě se zajímal o obnovu církevního života v duchu II. vatikánského koncilu, a když byl v roce 1997 svolán Sněm české katolické církve, aktivně se zapojil do činnosti sněmovního kroužku, kde se diskutovalo o tématech, kterými by se měl sněm zabývat. Mnohé schůzky se konaly ve Vladimírově bytě. Na plenární jednání sněmu, která se konala na Velehradě v roce 2003 a 2005, však téměř žádný z podnětů sněmovních kroužků nepronikl, což nejen u Vladimíra vyvolalo nemalou skepsi ohledně dalšího vývoje v církvi a jejího vlivu na společnost.

Na Vladimíra vzpomínáme s velkou vděčností a budeme stále vzpomínat.

Vladimír Roskovec

Dobré dílo

Předpokládám, že nikdo z nás přesně neví, ba ani netuší, kolikrát v životě vyslovil přání „ať to dobře dopadne“, či nějakou frázi velmi podobnou – a upřímně řečeno, jistě se i stalo, že toto přání bylo vysloveno s jistou setrvačností, bez hlubší úvahy.

Ráda bych vám teď nabídla důkaz, že opravdu „dobrá věc se podařila“ – a nemám momentálně na mysli závěr Smetanovy *Prodané nevěsty*. Petr Placák se ve své knize *Křesťanský zápas o českou věc*, s podtitulem *Působení opata Anastáze Opaska a organizace Opus bonum v československém exilu v letech 1972–1989* věnuje naléhavé otázce, mezi lidmi vlastně stále aktuální – propoje-

ní, na první pohled i nehomogenních – názorových skupin, překonávání různic ve snaze o lidskou vzájemnost, související s propojením nejen rozličných exilových vln. Zastřešujícím společenstvím byla právě katolická laická organizace Opus bonum. Z prostudování nesmírného množství archivních materiálů nakonec vyplývá jak leckdy náročná i těžká a zároveň v dané době nesmírně užitečná práce to byla. Ústřední postavou je benediktin, nezdolný „Opat chu-

ligán“ Anastáz Opasek (1913–1999). Historie je podána čtivě, korunována „happy endem“ po sametové revoluci 1989 – obnovením benediktinského opatství na Břevnově, opatovým návratem domů do Čech a oslavou klášterního milénia v roce 1993.

Knihu v roce 2020 vydalo Argo (ISBN 978-80-257-3117-8) a ÚSTR (ISBN 978-80-88292-54-8).

Irena Brožová

Advent a Vánoce v našem kostele

Poslední opatření vlády nám umožňují znovu konat bohoslužby ve větším počtu, od čtvrtka 3. 12. se může shromáždit takový počet osob, který odpovídá 30% kapacity míst k sezení v kostele – což v našem kostele činí ne více než **100 lidí na jedné bohoslužbě**. Nadále je třeba zachovávat rozestupy cca 2m (netýká se členů jedné domácnosti), používat **dezinfekci a roušky**.

Pro naše společenství to znamená, že **můžeme bez potíží konat obvyklé všednodenní bohoslužby** (pondělí a středa od 17.30). **Nedělní mše svatá se musí opakovat** tak, abychom se všichni vystřídali (prozatím bude nedělní program následující: mše sv. v **8.30, 9.30 a 10.30**). Bohoslužby se budou kvůli možnosti udržovat rozestupy konat **vždy v hlavní lodi**, v neděli budou přístupné i balkóny a boční lodi.

Pokud nepřijdou nová omezení, proběhnou **vánoční bohoslužby** podobně jako za normální situace, jen jejich počet a čas bude upraven podle aktuálních možností – ty teď ještě neumíme přesně odhadnout.

Přijmout **svátost smíření** je možné vždy po všednodenních bohoslužbách, a také v průběhu celého nedělního dopoledne. Využijte, prosíme, těchto možností co nejdříve, aby nevznikl nával těsně před Vánoce.

Návštěvy kněží u seniorů a nemocných jsou při zachování potřebných pravidel možné. Nebojte se kněze zavolat, jsme vám k dispozici (P. Jan 608 208 725, P. Christian 777 317 331).

Vyučování náboženství a ostatní aktivity se budou konat podle aktuálních možností a informovat o nich budou na našem webu či prostřednictvím mailu a telefonu ti, kteří je mají na starosti.

Informační tisk duchovní správy u sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6. Pro vlastní potřebu.
REDAKCE: Vít Grec, Jana Klepková, Irena Brožová, Jáchym Vopařil, Naďa Witzanyová
Příspěvky odevzdávejte na vojtik@morha.com. Sazba: Vojta Grec. Za obsah odpovídá redakce.
Vojtík na webu: www.sv-vojtech.eu/vojtik. Náklad na výrobu čísla je **6 Kč**.
Kontakt na pastorační („farní“) radu: svvojtech.rada@google.com